

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ פְּרָשַׁת תְּצִוָּה שַׁבָּת זְכוֹר ח' אָדָר ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעִי עִם רִשׁ"י

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהב שְׁשֻׁמֵּשׁ לַקְטָרֶת.

ה' אָמַר לַמֹּשֶׁה שְׁבִנִי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַכִּין מִזְבֵּחַ כְּדִי לְהַקְטִיר עָלָיו אֶת הַקְטָרֶת. יֵשׁ לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּזְבֵּחַ מֵעֵץ וּלְצַפּוֹת אוֹתוֹ זָהָב. הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה הָיָה בְּגִבֵּה שֶׁל פָּחוֹת מִמָּטֶר וּבִרְחֹב שֶׁל כְּחָצִי אֲמָה. הָיוּ לוֹ טְבַעוֹת מְכַל צֶדַע בּוֹר הַמַּטּוֹת כְּדִי לְשַׂאת אוֹתוֹ.

מִזְבֵּחַ הַנְּחֻשֶׁת הַגָּדוֹל הָיָה בְּחֶצֶר, בְּמִשְׁכַּן. אֲבָל מִזְבֵּחַ הַזֶּהב, הָיָה בְּקֹדֶשׁ, בְּתוֹךְ הַמִּשְׁכָּן. מִזְבֵּחַ הַזֶּהב הָיָה מְאֹד קְדוֹשׁ. שָׁמַשׁ רַק לְשֵׁנֵי דְבָרִים, כְּדִי לְהַקְטִיר אֶת הַקְטָרֶת בִּבְקָר וְאַחֲרֵי הַצֹּהֲרִים, וּכְדִי לְהַזִּיז חֶלֶק מִדָּם הַקָּרֶבֶן בַּיּוֹם כְּפוּר עָלָיו. אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ לְשׁוֹם דְּבָר אֲחֵר.

תְּהִלִּים / יוֹם ח' לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים מ"ד-מ"ח

לִפְנֵי פָּרָק מ"ח (כְּמוֹ בְּמִרְבֵּית הַפְּרָקִים) כְּתוּבוֹת מִסְפָּר מַלִּים הַמְסַבִּירוֹת עַל מַה מְדַבֵּר בְּפָרָק. הַהִקְדָּמָה לְפָרָק הַזֶּה מְסַפֶּרֶת לָנוּ שֶׁהַפָּרָק מְסַפֵּר עַל מַה שֶׁיְהִיָּה כְּשֶׁמְשִׁיחַ יָבוֹא. עַד כְּמָה יְרוּשָׁלַיִם תִּהְיֶה יָפָה וְכִיצַד נִקְרִיב קִרְבָּנוֹת וְנִרְאָה אֶת הַתְּגַשְׁמוֹת כָּל הַנְּבוּאוֹת שֶׁהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ עַל אַחֲרֵית הַיָּמִים. בְּאַחַד הַפְּסוּקִים כְּתוּב: "יִשְׁמַח הָרָצִי" - שְׁאֵפִילוּ הָהָר יִשְׁמַח בְּבוֹאוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פָּרָק ל"א (ח' אָדָר א' שָׁנָה פְּשׁוּטָה)

לְמִירוֹת שֶׁהַגּוֹף שָׁלָנוּ עָשׂוּי לְהִיּוֹת נַחוּת, הַנִּשְׁמָה הִיא הַדְּבָר הָעֵקָרִי, וְעַל יְדֵי תְּפִלָּה וְלַמּוֹד תּוֹרָה אֶפְשָׁר לְקַשֵּׁר אֶת הַנִּשְׁמָה שׁוֹב עִם ה'. הַדְּבָר גּוֹרֵם לְחַיּוֹת וְעִבּוּדֵת ה' תִּהְיֶה מִתּוֹךְ שְׂמִחָה.

היום האדמו"ר הזקן מביא ענין עליו אפשר לחשב כדי שהשמחה תהיה גדולה עוד יותר. האם יהודי בחר שיהיה לו גוף נחות שינסה להרחיק אותו מעבודת ה' ? כמובן שלא! ה' נתן ליהודי את הגוף. מדוע נתן ה' ליהודי גוף? כי ה רוצה שנעלה את הגוף גם הוא לה'. באשר לומדים את הלכות התורה ומקימים מצוות בעזרת הגוף, לא רק שמחברים את הנשמה לה' אלא מביאים אתה גם את הגוף. דבר זה יגרום לשמחה רבה יותר, כיון שמבחינים שלא רק שהדבר מביא שמחה לנשמה, אלא גם לגוף, כי הוא מקיים את התכלית לשמה ה' ברא אותו.

היום יום / ח' אדר

היות והיום יום נכתב בשנה שהיו בה שני חודשי אדר (שנה מעוברת) נלמד שני קטעי "היום יום" מדי יום!

ח' אדר א' -כשהאדמו"ר הזקן חפש 'מלמד' שילמד את בנו, האדמו"ר האמצעי, הוא פנה לאחד מתלמידי המגיד ובקש ממנו להיות המלמד.

האדמו"ר הזקן אמר לו, כשהוא מדבר בנגון כדרכו: "הבה נעשה עסקה, לי יש מצוה ללמד את בני תורה, ולך יש מצוה להרויח כסף כדי לפרנס את המשפחה שלך, אתה תלמד עם הבן שלי, ואני אשלם לך כדי שתוכל לדאג למשפחה שלך".

אחר כך הסביר לו האדמו"ר הזקן מהי האחריות שלו כמלמד: עליך להתחיל עם א'. והסביר לו מהי המשמעות של א'.

ישנן שתי גרסאות מה אמר לו האדמו"ר הזקן האחת היא שהתפקיד העקרי הוא לחזק את הנשמה באמצעות אמונה. והשניה, להביא את הקדשה של הנשמה לתוך הגוף באמצעות יראת שמים.

הגרסא הראשונה היא: א מרכבת משלושה חלקים. נקודה (י') למעלה, נקודה (י') למטה וקו באמצע.

הילד צריך לדעת שהא' של תורה, היא הי' העליונה, וזהו ה'. הי' התחתונה היא היהודי ומה שמחבר אותם זהו קו האמונה.

הגרסא השניה: הי' למעלה היא הנשמה, י' למטה היא הגוף, וקו יראת שמים מחבר ביניהם.

בפורים באחת השנים הרבי ספר את הספור ואמר את הסבר האדמו"ר הזקן במנגינה.

תוכלו לשמוע אותה בקשור הבא: (מתוך תפילת מנחם)...

<https://chitas.s3.wasabisys.com/Alef.m4a>

ח' אדר ב' - לפעמים רוצים שדברים יהיו שונים ממה שהם, ומשמיעים אנחה (קרעבץ).

למרות שהאנחה מזכירה שהדברים הם לא בדיוק באפן שבו הם צריכים להיות, עשיה של מעשה אחד - פי אלף טובה יותר!

תמיד אפשר לקיים מצוה, לא משנה מתי ואיפה, עשו זאת עכשו! וה' יתן לנו הצלחה!

ספר המצוות / מצות לא תעשה ס"ז, עשה ח', עשה ו', ר"ו

היום לומדים ארבע מצוות בספר המצוות.

1. **מצות לא תעשה ס"ו** - צריך להאמין למה שה' אומר על ידי הנביא (כאשר יודעים

בנבואות שהוא אכן נביא אמת) ולא להמשיך לבחון ולראות אם מה שהוא אומר נכון.

2. **מצות עשה ח'** - צריך להתנהג כמו ה'. לה' יש הרבה חסד (למשל) ואנו צריכים לנסות להתנהג גם כן בחסד.

3. **מצות עשה ו'** - יש להתקרב אל ה'. ביצד אפשר לעשות זאת? על ידי שמתקרבים לצדיקים שלומדים בתורה ה'.

4. **מצות עשה ר"ו** - זו מצוה חשובה שנתנהג באהבת ישראל, עלינו לאהב יהודי אחר כמו שאוהבים את עצמנו.

בדיוק כמו שאנו רוצים שיהיו לנו דברים יפים, צריכים לרצות שגם ליהודי האחר יהיה. בדיוק כמו שאנו שמחים כשמשחקים אתנו, עלינו לנסות ולשמוח גם אנשים אחרים, ובדיוק כמו שאנו לא אוהבים שמתנהגים אלינו לא יפה, אסור לנו להתנהג לא יפה לאנשים אחרים.

רמב"ם / הלכות יסודי התורה פרק י' - הלכות דעות פרקים א', ב'

פרק י' - רמב"ם היום מסיימים ללמוד את סדרת ההלכות הראשונה, הלכות יסודי התורה. לומדים ביצד לקיים את המצוה שלא לנסות את הנביא.

מתחילים סדרה חדשה של הלכות הנקראת הלכות דעות. הלכות אלו עוזרות לנו לנהל מדות טובות.

פרק א' - רמב"ם מסביר שיש שלוש דרכים בהם כל מדה יכולה להיות למשל אדם יכול לבחור להיות אדם קמצן ולחסוך את כספו ולא לקנות דברים חשובים. אדם אחר יכול לבזבז הרבה כסף כל הזמן, אפילו על דברים מטפשים. אבל ישנה דרך האמצע: להוציא כסף על דברים שצריך, ולא לבזבז את זה.

הרמב"ם מלמד שעלינו לנסות לשאף לדרך האמצע במרבית מידותינו.

פרק ב' - רמב"ם ישנן מדות שלא צריכים להיות בה בדרך האמצע, אם אדם מתרגז בקלות, זו מדה לא טובה עליו לנסות להיות ההפך מרגז, ננוח שלא להתרגז אפילו בזמנים שכן מתאים להתרגז.

דרכי החסידות / מאמר ואתה תצוה

בתקופת גזרות המון (שנמשכו במשך כשנה), היהודים, ובמיוחד הילדים היהודים מסרו את נפשם כדי להתחבר לה'. הגזרה הייתה רק על היהודים וכל מי שהמיר את דתו יכל להנצל ולא להסתכן עוד. אולם אף יהודי אפילו לא העלה זאת על דעתו.

מה קרה אחרי פורים? האם היהודים חזרו למצב הרגיל, לשמירת מצות הרגילה שלהם, או האם הם נותרו עם מסירות נפש ללמוד תורה ולקיים מצוות כפי שהיה בזמן הגזרה?

הרבי אומר במאמר שהיהודים עלו לדרגה עוד יותר גבוהה של מסירות נפש.

אחר כך, הגשמיות והרוחניות של היהודים היו טובים יותר - מרדכי קבל תפקיד בכיר, וקבל את כל התפקידים והרכוש של המון ואסתר הייתה המלכה... אבל היהודים עדין נותרו חזקים ביהדותם, אפילו כאשר המצב היה טוב!

הרבי אומר שאותו דבר גם בימינו, בדורות הקודמים כשהיהודים היו במקומות כמו רוסיה, היה מאוד קשה לקיים מצוות. ליהודים רבים הייתה מסירות נפש עצומה למרות שהם ספגו את חיייהם.

בעת, כשאין לנו ממסלה שמסכנת את החיים, והמצב הגשמי משפר (יש רכבים, טלפונים, מחשבים ועוד...) ויש לנו הרבה הזדמנויות ללמוד תורה ולהתקדם ברוחניות, בעמק נשמתנו אנו עדין מוכנים למסור את נפשנו, ושום דבר לא יכול למנוע מאתנו לקיים מצוות.

בדיוק כמו היהודים בתקופת פורים, שמנהגם מרדכי שמר על כך שהאמונה שלהם בה' תשאר חזקה כדי שיהיה להם את כח מסירות הנפש, לנו יש רבי היום שעוזר לנו להוציא את החלקים העמקים ביותר של הנשמה על מנת שנוכל גם אנחנו להתנהג כך.

הרבי אמר לנו שמשמח עומד להגיע, ושאנו נוכל לראות את התגלות ה' בעולם, אבל כעת אנו לא רואים זאת, וזה מפריע מאוד לכל יהודי. זה מוציא את החלק העמק ביותר של הנשמה, זעקת "עד מתי?! ה'" אנו מוכנים לעשות כל שביכולתנו להביא את משיח. זה משהו שמרדכי של זמננו (הרבי) החזיר בתוך כל אחד מאתנו כדי שתהיה לנו מסירות נפש לגרם לזה לקרות ואנו מרגישים זאת בכל דבר שאנו עושים.

הדבר דומה למה שקורה בשכותשים זית, וזה "כואב". שמן יוצא ממנו- שמן הוא החלק המבחר ביותר.

כשאנו מרגישים "כתושים" ולחוצים (צובראכן) שאיננו יכולים לראות את ה' בגלות, החלק הטוב ביותר של הנשמה שלנו מתגלה והדבר יכול להיות נראה ומרגש בכל חלק מחיינו.
(מבוסס על מאמר "ואתה תצוה", המאמר האחרון שחלק לחסידים. הרבי חלק אותו לכל חסיד שנכח 7702 כמתנה).

תפלה / תפלה משנה את היום

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

חז"ל אמרו- שאדם שמתפלל צריך שיכון לבו לשמים ועיניו למטה!

האדמו"ר הזקן אומר שהכונה היא אפלו שהוא מרגיש קרוב ומחבר לה' האדם עדין צריך לזכר איך הוא במהלך הזמן הרגיל- שלא בתפלה.

הרבי מלימד אותנו שהכונה שאדם לא יכול ללכת אחרי התפלה מבית הכנסת כלו מלא השראה ורוחניות, הוא גם צריך להשתמש בזמן של התפלה לקבל החלטות טובות למשך היום ביצד הוא יתנהג במהלך היום הרגיל שלו, בעבודה, כשהוא עם אנשים, כשהוא אוכל או מתעמל או משחק.

אז, בהמשך היום, אנחנו יכולים לחשב על מה שאנחנו עושים, ואם זה כמו שהחלטנו שזה יהיה במהלך התפלה שלנו